

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15796-06-24

1

לפני כב' השופטת ציפי כהן אביטן

תובע

1.

נגד

נתבעת

1.

2

3

החלטה

4

5

6

7

8

רקע עובדתי ודיוני:

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

1. התובע והנתבעת נישאו זל"ז כדמו"י בשנת 1995 והתגרשו זמ"ז בשנת 2003. לצדדים שתי בנות משותפות, אשר שתיהן בגירות כיום.
2. ביום 19.1.2004 ניתנה החלטה ע"י כב' השופטת צילה צפת במסגרת תיק תמ"ש 19540/03, לפיו חויב התובע במזונותיהן הזמניים של הקטינות בסך של 2,300 ₪ לחודש.
3. ביום 8.6.2006 ניתן פסק דין ע"י כב' השופט גרמן באותו הליך, אשר קבע כי דמי המזונות יעמדו בסך של 3,300 ₪ לחודש.
4. הנתבעת נקטה בהליכי הוצאה לפועל לגביית חוב המזונות. תיק ההוצאה לפועל נפתח ביום 20.10.2015, ואילו האזהרה נתקבלה אצל התובע ביום 21.6.2016.
5. ביום 28.11.2023 הגיש התובע בקשה "בטענת פרעתי" בלשכת ההוצאה לפועל במסגרת תיק הוצל"פ 525397-10-15, שם טען, בין היתר, דבר קיומו של הסכם חתום בין הצדדים, אשר בגינו, עפ"י הנטען, יש לקזז סך של 165,000 ₪ מגובה החוב בתיק ההוצאה לפועל.
6. התובע טוען, במסגרת כתב התביעה, כי לאחרונה איתר הסכם מיום 10.8.2012, אשר נחתם בין הצדדים, אך לא אושר בבית המשפט (להלן: "ההסכם"), ובו צוין כי במהלך השנים 2008 ועד 2012 שילם התובע לנתבעת סכום מזונות בסך כולל של 165,000 ₪. הנתבעת, עפ"י הנטען, לא עדכנה את המוסד לביטוח לאומי ו/או את לשכת ההוצל"פ בגין תשלום זה ולכן, קיבלה תשלום בכפל.
7. במסגרת כתב התביעה עותר התובע לפסק דין הצהרתי, הקובע כי ההסכם תקף ועומד על כנו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 24-06-15796

1 עוד עותר התובע "להורות כי תשלומי דמי המזונות עפ"י ההסכם משנת 2008-2012 שחלקם
2 נרשמו וחלקם לא עפ"י תנאי ההסכם שנחתם בשנת 2012 בוצע כלשונו".

3

4

טענות הנתבעת:

5 8. לטענת הנתבעת יש לסלק התובענה על הסף מחמת התיישנות/שיהוי; השתק/מניעות/שימוש
6 הרעה בהליכי משפט/חוסר תום לב. שכן, ההסכם צורף לבקשת התובע ב"טענת פרעתי" אשר
7 הוגשה בלשכת ההוצאה לפועל ומשהגיעו להסכם פשרה באותו הליך מנוע התובע מלטעון
8 ביחס להסכם; ההסכם לא אושר כדין עפ"י חוק המזונות.

9

10

טענות התובע:

11 9. לטענת התובע, הנתבעת פתחה את תיק ההוצאה לפועל רק ביום 20.10.2015, התובע קיבל
12 את האזהרה ביום 21.6.2016 ואילו הליך הפשי"ר נפתח ביום 10.7.2016 ועפ"י עיצה משפטית
13 שניתנה לתובע, בירור תביעת החוב של הנתבעת ייעשה בהליך פשי"ר.

14 10. הסכם בעניין מזונות אינו יכול להיות מותנה באישור בית משפט. שכן, אין המדובר בענייני
15 ממונות והוא מחייב ותקף בחתימתו; אף באם אין קשורות בהסכם שלא אושר, הצדדים
16 החתומים קשורים.

17 11. באשר לסוגיית ההתיישנות טוען התובע כי עילת התביעה נוצרה כחודשיים לאחר שהתובע
18 קיבל הפטר חלוט (ביום 2.11.2022), הוא המועד בו החלה הנתבעת בתיק ההוצאה לפועל;
19 הנתבעת הודתה בקיום הזכות במסגרת תצהיר אותו הגישה ללשכת ההוצאה לפועל ביום
20 14.1.2024; לולא הגיש התובע בקשה להקטנת קרן ולאחר מכן בקשה ב"טענת פרעתי", לא
21 היה יודע כי הנתבעת מתנערת מההסכם; לתובע לא היתה כח סיבה להזכר בהסכם היות
22 והנתבעת המתינה לסיום הליך הפשי"ר על מנת להתחיל לפעול; תקופת ההתיישנות נמנית
23 מיום לידת עילת התובענה, אלא אם נעלמו מהתובע עובדות רלוונטיות שלא היה עליו לגלותן.

24 12. לטענת התובע אין לקבל את טענת השיהוי. שכן, התובע מצא את ההסכם מספר חודשים טרם
25 הגשת התביעה עת נזקק למסמך לצורך הגשת בקשות להפחתת חוב בחודש 11/2023; הנטל
26 להוכחת התנאים הנדרשים לקיום שיהוי מוטל על הנתבעת כאשר טענה בדבר ויתור או
27 מחילה על התביעה מחייבת רמת הוכחה גבוהה.

28 13. במסגרת בחינת תום הלב יש לבחון אף את תום ליבה של הנתבעת, אשר לא ביצעה הפחתה
29 בדבר תשלומים ששולמו לה.

30 14. באשר לטענת הנתבעת בדבר קיומו של הסכם הפשרה בלשכת ההוצאה לפועל טוען התובע כי
31 הנתבעת לא ויתרה על דבר וכי מקור ההפחתות נובע מהתאמת ריבית עת התובע היה מצוי
32 בהליך פשי"ר ומגביית ריבית שלא כדין. רשם ההוצאה לפועל העמיד את החוב על סכום מוסכם
33 כנקודת פתיחה היות והצדדים היו חלוקים ביחס להסכם ולתוקפו.

34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 24-06-15796

דיון והכרעה:

15. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, הן במהלך הדיון אשר התקיים ביום 7.10.2024 והן בנטען בכתב, ועל אף שדחייה על הסף נעשית במשורה, מצאתי כי יש מקום להורות על דחיית התביעה על הסף, מהנימוקים שיפורטו להלן.
16. כידוע, סילוק תביעה על הסף הוא סעד קיצוני, אשר נעשה בו שימוש במקרים חריגים בלבד ובמצבים בהם ניתן לצפות מראש, בהסתברות גבוהה, כי ניהול ההליך אין בו כדי להעניק בידי התובע הסעד המבוקש בכתב התביעה (רע"א 2026/20 הוועדה המקומית לתכנון ובניה גליל תחתון נ' קוד (מיום 12.10.2020)).
- דחייה על הסף אף אפשרית ונחוצה לצורך מניעת הגשת תביעות סרק ובזבוז זמן שיפוטי. (ע"א 455/06 חלקה 21 בגוש 6539 בע"מ נ' עיריית הרצליה (מיום 11.6.2009)).
17. זאת ועוד, תקנה 42 לתקנות סדר הדין האזרחי תשע"ט-2018 קובעת כי:
- "סבר בית המשפט שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט רשאי הוא, מטעם זה בלבד, למחוק את כתב טענותיו כולו או מקצתו".
- ואילו בתקנה 43 נקבע לעניין דחיית תביעה:
- "בית המשפט רשאי לדחות תביעה בכל עת בשל קיומו של מעשה בית דין, התיישנות או מכל נימוק אחר, שלפיו הוא סבור כי ראוי ונכון לדחות את התביעה".
18. ההסכם נשוא התביעה, אותו עותר התובע לאכוף, נחתם, לטענת התובע, בשנת 2012. לשון ההסכם הנטען, אשר נערך בכתב יד:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15796-06-24

הסכם גמול - אג"מ

הן :

אין

הסכם הן הפערים על חלקה של אג"מ

הן זה של אג"מ

אין

הסכם ב

כיום קובעים. כאן גם יוצא הפערים של אג"מ

אין יוצא הפערים של אג"מ

כיום אין פער בין אג"מ וס"מ

אין הפערים של אג"מ

הסכם ב

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

אין הפערים של אג"מ

התיישנות/שיהוי

19. תיק ההוצאה לפועל, לצורך ביצוע פסק הדין בדבר החיוב במזונות, נפתח ע"י הנתבעת ביום 20.10.2015, ואילו האזהרה הומצאה לידי התובע ביום 21.6.2016.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 15796-06-24

20. הטענה בדבר קיומו של ההסכם הועלתה ע"י התובע לראשונה במסגרת "טענת פרעתי", אשר הוגשה ללשכת ההוצאה לפועל ביום 28.11.2023, דהיינו, כ-7.5 שנים לאחר שהאזהרה הומצאה לידי.

21. אין חולק כי, במקרה דנן, תקופת ההתיישנות עומדת על שבע שנים.

22. סעיף 6 לחוק ההתיישנות תשי"ח-1958 קובע:

"תקופת ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדה עילת התביעה".

סעיף 8 לחוק ההתיישנות קובע:

"נעלמו מן התובע הנובדות המהוות את עילת התובענה, מסיבות שלא תלויות בו ושאינן בזהירות סבירה לא יכול היה למנוע אותן, תתחיל תקופת ההתיישנות ביום שבו נודעו לתובע עובדות אלו".

23. לא מצאתי לקבל טענת התובע, אשר אף לא נתמכה בהוראות הדין, לפיה יש למנות את תקופת ההתיישנות מהמועד בו קיבל התובע הפטר חלוט בהליכי פשי"ר.

24. מנגד, לא מצאתי אף לקבל גישת התביעה, לפיה יש למנות תקופת ההתיישנות ממועד עריכת ההסכם.

25. סבורני כי עילת התביעה נולדה ביום בו נפתח תיק ההוצאה לפועל ע"י התביעה (ביום 20.10.2015). שאז בעצם, לכאורה, לגישת התובע, הפרה התביעה את ההסכם.

יחד עם זאת, בהתאם להוראות סעיף 8 לחוק, יש לדידי למנות את תקופת ההתיישנות מהיום בו נתקבלה האזהרה בידי התובע - ביום 21.6.2026, שאז נודעו לתובע העובדות המקימות את עילת התביעה, דהיינו, הפרת ההסכם, לכאורה, ע"י התביעה.

מאז קבלת האזהרה בידי התובע ועד להגשת התביעה דנן, ביום 6.6.2024, או למצער, מאז הועלתה לראשונה הטענה בדבר קיומו של ההסכם - במסגרת "טענת פרעתי" בלשכת ההוצאה לפועל, חלפו למעלה מ-7 שנים.

26. זאת ועוד, התובע במהלך השנים לא העלה כל טענה בדבר ההסכם, לא דיווח למוסד לביטוח לאומי בדבר ביצוע התשלומים ואף לא צורפו על ידו כל אסמכתאות בדבר ביצוע תשלומים משנת 2008.

27. אין חולק כי התביעה הוגשה ע"י התובע בשיהוי ניכר.

וכדברי כב' השופט נאמן ב רמ"ש 23-10-28164 ד. נ' ד. (מיום 13.11.2023):

"אכן הדין האזרחי מוקיר ומכיר בחשיבותו של הזמן. ברם בעוד שכללי ההתיישנות מסדירים את משמעותו של חלוף הזמן באורח כללי וכמותי גרידא, דוקטרינת השיהוי משקפת שיקולים של יושר והגינות המתעוררים במקרה הקונקרטי (ע"א 2483/14 צביקה שלומוביץ נ' בית חנניה מושב עובדים להתיישבות, סע' 30 [פורסם בנבו]). מטרת דוקטרינת השיהוי הינה להגן על בעל דין שהסתמך על מצג שיצר בעל הדין שכנגד"

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 24-06-15796

1 כאשר תביעה מוגשת בשיהוי יש לבחון את תום הלב של התובע (ר': תמ"ש 61794-12-17
2 פלוני נ' אלמוני (24.3.2020).

3 28. התובע לא הציג הסבר סביר לשיהוי. טענתו כי ההסכם אותר לאחרונה הינו תמוה, ביחוד עת
4 המדובר בתשלומי מזונות נטענים עבור 4 שנים (משנת 2008-2012) וכאשר התובע לא הראה
5 כי דיווח למוסד לביטוח לאומי אודות ביצוע התשלומים הנטענים.

תום לב/שימוש לרעה בהליכי משפט

8 29. בבש"א 6479/06 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' שנפ (15.1.2007) עמדה כב' הנשיאה (דאז)
9 בייניש על סמכותו של בית המשפט למתן סעד במצב בו בעל דין עושה שימוש לרעה בהליכי
10 משפט:

11 מחובות תום-הלב הדינוני נגזר האיסור על ניצול לרעה של הליכי משפט. תכליתו של איסור
12 זה כפולה: במישור הציבורי, מטרתו לשמור על התקינות והטוהר של ההליך השיפוטי
13 ולמנוע מבעל-דין להשתמש לרעה בבתי-המשפט ובכך לפגוע בהשלטת הצדק. במישור
14 הפרטי, מטרתו למנוע תוצאות בלתי הוגנות בין בעלי-הדין המתדיינים בפני בתי-המשפט.
15 (ראו והשוו: דברי השופטת דורנר בע"א 513/89 Interlego A/S נגד Exin-Line Bros.
16 S.A. ואח', פ"ד מח(4) 133, פסקה 10).

17 השאלה מהו שימוש לרעה בהליך השיפוטי, אינה ניתנת לתשובה אחידה וממצה. קשה
18 להגדיר מראש מתי תעלה התנהגות של בעל-דין כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי; קל
19 יותר לזהות את הפסול שבהתנהגות זו כאשר נתקלים בה. בדומה לעקרון תום-הלב, אף
20 האיסור על ניצול לרעה של הליכי-משפט מבוסס בעיקרו על אמת-מידה אובייקטיבית,
21 הנבחנת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה לגופו. כוונותיו הסובייקטיביות של בעל-הדין
22 והשאלה האם פעל בזדון עשויות להשליך על המסקנה האם עשה שימוש לרעה בהליכי
23 משפט; עם זאת, עיקרו של המבחן בעניין זה הינו סבירות והגינות, קרי- כיצד היה נוהג
24 בעל דין סביר והגון בנסיבות העניין. התפיסה שבבסיס אמת-המידה האמורה הינה כי
25 השמירה על האינטרס האישי של בעל-דין צריכה להיעשות תוך התחשבות בציפיות
26 הדיוניות המוצדקות של הצדדים האחרים להליך, ותוך מילוי חובותיו של בעל-הדין כלפי
27 בית-המשפט; זאת, על-מנת לאפשר דיון והכרעה במחלוקות שהובאו בפני בית-המשפט,
28 תוך הבטחת הליך שיפוטי תקין והגון לפרט ולציבור בכללותו.

.....

30 סמכותו של בית-המשפט למתן סעד דינוני בגין שימוש לרעה בהליך השיפוטי הינה סמכות
31 שבשיקול-דעת - הן לעניין עצם הענקת הסעד והן לעניין טיבו של הסעד הניתן. משך השנים
32 ראה בית-משפט זה ליתן סעדים דינויים שונים בגין ניצול לרעה של הליכי-משפט, בהתאם
33 לנסיבותיו של כל מקרה לגופו.

.....

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו

תלה"מ 15796-06-24

הנה כי כן, בית-המשפט יפעיל את סמכותו למתן סעד בגין התנהלות זיונית חסרת תום-לב בהתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, ובהם: שמירה על הגינות ההליך השיפוטי והגנה על התכליות המונחות בבסיס סדרי הדין מחד-גיסא; אל מול זכות הגישה לערכאות וזכותו של בעל-דין לקבל הזדמנות מלאה לבידור עניינו בבית-המשפט מאידך-גיסא. בבואו להכריע בדבר מתן סעד בגין שימוש לרעה בהליך השיפוטי, יאזן בית-המשפט בין מכלול הזכויות והאינטרסים האמורים, בשים לב לכלל נסיבות העניין שבפניו ובהן: טיב ההתנהגות הנדונה של בעל-הדין - האם עלתה כדי התחכמות, תחבולה, שרירות לב, זלזול בבית-המשפט או הכשלת הצד שכנגד וההליך בכללותו; מצב נפשו של בעל-הדין - האם השימוש לרעה בהליך השיפוטי נעשה בהיסח הדעת, מתוך טעות או רשלנות או שמא במתכוון; היקף ועוצמת הפגיעה בכללי הפרוצדורה הרלוונטיים ובתקינות ההליך השיפוטי; וכן מידתיות הסעד המבוקש נוכח הפגיעה האפשרית בזכויותיו של בעל-הדין. "

30. כאמור, התובע העלה לראשונה טענות בדבר קיומו של ההסכם בבקשתו ל"טענת פרעתי", אשר הוגשה ללשכת ההוצאה לפועל.

במהלך הדיון, אשר התקיים לפני רשם ההוצאה לפועל ביום 28.3.2024, טענו הצדדים רבות אודות ההסכם. לאחר שנשמעו טענות הצדדים, הועלתה הצעה ע"י כב' רשם ההוצאה לפועל יניב יחזקאל לביצוע הפחתות ביחס לחוב. הצעה אשר, בהסכמת הצדדים, ניתן לה תוקף של החלטה.

31. לאחר מתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים, הגיש התובע התובענה בהליך דנן, תוך שטען לתוקפו של ההסכם. כאשר משמעות הסעד המבוקש הינה הקטנת החוב בתיק ההוצאה לפועל. וזאת לאחר שהצדדים הגיעו להסכמות בדבר הקטנת החוב לפני רשם ההוצאה לפועל, ולאחר שטענו טענותיהם באשר להסכם נשוא תביעה זו.

32. התנהלות זו של התובע מצביעה על שימוש לרעה בהליכי משפט, וגם בשל כך, יש מקום לסילוק התביעה על הסף.

סוף דבר:

33. לאור האמור, אני מורה על דחיית התביעה.

34. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך של 5,000 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

35. המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ה, 29 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.